

ophøre, og den almindelige Regel maa da blive, at de — forsaavidt de ikke aldeles kunne bortfalde — gaae over til dem, hvem de vilde paalægge, saafremt der aldrig havde været nogen Fæstning. Udkastets § 2 har imidlertid blandt disse Forhold særligen omtalt Hovedlandeveien mellem Odense og Nyborg Skibsbro og en paa samme værende Bro over Vandløbet mellem Slotsøen og Vandmøllen, og Udvalget, som er enigt i, at de for Fremtiden maae være Militæretaten uvedkommende, har ingen Tvivl om, at disse Veistykker (et større paa Fæstningsglaciet mod Nord og et mindre ud mod Skibsbroen) herefter maae behandles overeensstemmende med Lov af 21de Juni 1867 §§ 3—5, og det ikke blot med Hensyn til Vedligeholdelsen af den nuværende Veibane med tilhørende Broer, men ogsaa med Hensyn til den Omlægning, som efter Fæstningens Opgivelse uden Tvivl vil befindes nødvendig. Veien fra Odense til Nyborg er nemlig alt nu Hovedlandevet og dens Fortsættelse gjennem Nyborg Hovedlandeveigade, og der skjønnes ikke at være nogen Grund til, at de omhandlede to Smaaparceller skulde være underkastede andre Bilkkaar end hele Resten, naar de afgives af Krigsbestyrelsen. Antages dette, vil der efter Udvalgets Mening vel ikke være nogen Nødvendighed for særligen at omtale den meget fjerne Mulighed, at den ommeldte Bro skulde behøve en fuldstændig Ombygning; thi saalænge denne Bro ligger i Hovedlandeveigaden, maa den efter Udvalgets Forslag være at behandle efter Lov af 21de Juni 1867, og gives der senere Landeveigaden en Retning, hvorved Broen kommer til at ligge udenfor samme, vil Broen blive Byens Støttemur. Men da der paa den anden Side ikke kan være nogen Betænkelse ved Udkastets Bestemmelse derom, skal Udvalget ikke foreslaae anden Forandring i § 2, end at der indskydes en Henvisning til Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Hovedlandeveie, og at Krigsbestyrelsens fornævnte Forpligtelser opretholdes i det Alar, som — efter hvad der nedenfor vil vorde indstillet — skulde forbeholdes Forhandlinger med Nyborg Commune.

Quod nu angaaer Anvendelsen af denne Fæstningsgrund, kan der formeentlig ikke være

Tvivl om, at den ved at afhændes bør overgives til en productiv Anvendelse og skaffe Statskassen en Indtægt, hvorved det dog selvfølgelig maa være Regjeringen forbeholdt derfra at undtage saadanne Grunde og Bygninger, som den maatte ønske at bevare enten til militair Brug ogsaa efter Fæstningens Medlæggelse eller til andre Statsformaal. Denne Fæstningsgrund bestaaer væsentligen af tvende meget forffjellige Dele, nemlig den indre Bold med de samme omgivende Fæstningsgrave og Fæstningens Glacié, hvortil ogsaa dens Udenværker ville kunne henlægges, da de letteligen kunne sløifes og selv uden Sløifning tages under Cultuur, — tildeels nok allerede ere det. Dette Areal (udenfor den store Fæstningsgrav), som formeentlig udgjør omtrent 42 Tdr. Land, er skiftet til umiddelbar Bemyttelse og vil med Lethed kunne taxeres og afhændes, især efter de billige Betalingsvilkkaar, Staten pleier at stille for Salget af sine Activer. Anderledes er derimod Forholdet med Bolden og Fæstningsgraven. Da af Fæstningsgraven en Deel for Tiden tjener som Vandbeholder for Slotsmøllen, og Resten som Bastion for dens Afløbsvand, er det, som bekjendt, et omtvistet Spørgsmaal, hvorvidt Møllens Eier har Ret til at fordrø denne Tilstand opretholdt. Udvalget skal selvfølgelig ikke udtale nogen Mening herom, og det antager, at ogsaa Krigsbestyrelsen er bedst tjent med at overlade dette Spørgsmaal til Andre, som deri have større Interesse; men det sees let, at hvis den meget betydelige Jordmasse, som findes i Bolden, ikke kan kastes ned i Gravene, vil der ikke kunne være Tale om at sløife dem. Men selv uden Hensyn dertil er det Sagkyndiges Mening, at dette i alt Fald kun paa ganske enkelte Strækninger vil kunne betale sig — især, hvis det skulde udføres for Statens Regning — og at de i deres Heelhed saaledes ikke have nogen egentlig Salgsværdi, men rettest bør bevares som et offentligt Anlæg. Udvalget har derfor ingen Tvivl om, at den rette Løsning vil være at overdrage den hele Fæstningsgrund til Nyborg Commune, som væsentligen vil komme til at overtage de

Rettelser:

Sp. 33 Lin. 3 f. o.: „Sætning“, læs: „Eunie“.